

Egyrésztől ugyanis a három kiemelt fellépési terület, ahol a faj megőrzésére irányuló erőfeszítések leginkább összpontosulnak, csak egy nagyon kis területét fedi le a faj természetes élőhelyének, mivel az odúk két harmada e területeken kívül található, amelyek a mezei hörcsög számára alkalmas élőhelyek mindössze 2 %-át jelentik. Márpedig a faj megőrzéséhez szükséges intézkedések megfelelő területi lefedettségének biztosításához legalább a mezei hörcsög 1990-es, és nem a 2000-es elterjedtségét kellene viszonyítási alapul venni.

Másrésztől a megőrzési intézkedések önmagukban sem lennének elegendőek. A Bizottság különösen azt helyteleníti e tekintetben, hogy nincs normatív egyértelműség a hörcsög által visszanyerhető területeket illetően. A nemzeti közigazgatás ugyanis széleskörű mérlegelési jogkörrel rendelkezik a hörcsögök élőhelyeit érintő városfejlesztési projektek tervezése alóli kivételek meghatározása terén és teljes bizonytalanság tapasztalható a faj védelmében tett kiegyenlítő intézkedések területén.

(¹) HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

A Tribunal de grande instance de Paris (Franciaország) által 2009. szeptember 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Prunus SARL kontra Directeur des services fiscaux

(C-384/09. sz. ügy)

(2009/C 312/27)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de grande instance de Paris (Franciaország).

Az alapeljárás felei

Felperes: Prunus SARL.

Alperes: Directeur des services fiscaux.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az EK-Szerződés 56. és azt követő cikkeivel ellentétes-e az olyan szabályozás, mint amelyet a code général des impôts 990D. és azt követő cikkei előírnak, amely mentesíti a Franciaországban, vagy 2008. január 1-jétől az Európai Unió valamely tagállamában tényleges ügyvezetési hellyel rendelkező jogi személyeket a franciaországi fekvésű ingatlanjaik után fizetendő, vitatott adó alól, és e mentességet azon jogi személyek tekintetében, amelyek tényleges ügyvezetési helye

harmadik államban található, attól teszi függővé, hogy Franciaország és ezen ország kötött e az adókiadás és adóelkerülés elleni küzdelemre vonatkozó közigazgatási segítségnyújtási egyezményt, illetve attól a körülménytől, hogy az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmát rögzítő valamely egyezmény alapján e jogi személyeket terhelő adó nem lehet magasabb, mint azon jogi személyeké, amelyek tényleges ügyvezetési helye Franciaországban található?

2. Az EK-Szerződés 56. és azt követő cikkeivel ellentétes-e az olyan szabályozás, mint amelyet a code général des impôts 990F. és azt követő cikkei előírnak, amely lehetővé teszi az adóhatóságok számára, hogy a code général des impôts 990D. és azt követő cikkeiben előírt adó megfizetésére egyetemlegesen kötelezze mindazon jogi személyeket, amelyek az adófizetésre kötelezett(ek) és az ingatlanok vagy ingatlanra vonatkozó jogok tekintetében köztes helyzetben találótok?

A Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litvánia) által 2009. szeptember 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Nidera Handelscompagnie BV kontra Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(C-385/09. sz. ügy)

(2009/C 312/28)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litvánia)

Az alapeljárás felei

Felperes: Nidera Handelscompagnie BV

Alperes: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Összhangban van-e a 2006/112/EK irányelvnek a HÉA-levonás jogát szabályozó rendelkezéseivel az a jogi szabályozás, amelynek alapján a HÉA-levonás joga csak a HÉA-alanyokat — azaz a valamely tagállamban (a jelen esetben Litvániában) az előírt eljárásoknak megfelelően HÉA-alanyként nyilvántartásba vett adóalanyokat — illeti meg?

2. Amennyiben az első kérdésre adott válasz igenlő, összhangban van-e a HÉA-levonás jogának a 2006/112/EK irányelvben foglalt alapelveivel, ha az ilyen jogi szabályozás úgy rendelkezik, hogy a HÉA-alany csak abban az esetben jogosult a HÉA-alanyként történő nyilvántartásba vételét megelőzően megszerzett és/vagy importált termékek és/vagy szolgáltatások előzetesen felszámított vagy import HÉA-jának levonására, ha azokat az említett HÉA-alany HÉA-köteles tevékenységek céljára a jövőben fogja felhasználni, azaz a HÉA-alanyként történő nyilvántartásba vételét megelőzően megszerzett és/vagy importált termékek és/vagy szolgáltatások előzetesen felszámított vagy import HÉA-ja nem vonható le, ha azokat e tevékenység céljára már korábban használták?

Cour du travail de Bruxelles (Belgium) által 2009. szeptember 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Jhonny Briot kontra Radstad Interim, Sodexho SA és az Európai Unió Tanácsa

(C-386/09. sz. ügy)

(2009/C 312/29)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour du travail de Bruxelles (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: Jhonny Briot

Alperesek: Radstad Interim, Sodexho SA, az Európai Unió Tanácsa

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ha úgy tűnik, hogy a 2001/23 irányelv⁽¹⁾ 1. cikke (1) bekezdésének értelmében vett vállalkozás-átruházás keretében az átadott egység, jelesen az egyik közösségi intézmény dolgozói étterme, különböző munkaerő kölcsönző társaságokkal kötött keretszerződés alapján jelentős számban alkalmazott kölcsönzött munkavállalókat, akkor a munkaerő kölcsönző társaságot vagy azt az intézményt, amelynek felügyelete és irányítása alatt a kölcsönzött munkavállalók munkájukat végezték az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmében vett munkáltatónak-átadónak kell-e tekinteni?

Abban az esetben, ha sem a munkaerő kölcsönző társaságot, sem a kölcsönvevő vállalkozást nem lehet munkáltató átadónak minősíteni, úgy kell e tekinteni, hogy a kölcsön-

zött munkavállalók nem részesülhetnek a 2001/23 irányelvben nyújtott garanciákban?

2. Úgy kell-e értelmezni a 2001/23 irányelv 4. cikkének (1) bekezdését, hogy a kölcsönzött munkavállalók határozott idejű munkaszerződése megújításának az alkalmazásuk célját képező tevékenység átadása miatti elmaradása ellentétes az e rendelkezésben szereplő tilalommal, aminek következtében e kölcsönzött munkavállalókat úgy kell tekinteni, mint akik az átruházás időpontjában továbbra is a kölcsönvevő rendelkezése alatt állnak?

3. Úgy kell-e értelmezni a 2001/23 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, adott esetben a 2. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összefüggésben, hogy kötelezettséget keletkezett a kedvezményezett számára arra, hogy fenntartsa az átadás tárgyát képező tevékenység végzésére alkalmazott vagy azon kölcsönzött munkavállalók munkaviszonyát, akiket az átadás időpontjában továbbra is a kölcsönvevő rendelkezése alatt állónak kell tekinteni?

Ha az erre a kérdésre adott válasz igenlő, úgy kell-e értelmezni a 2001/23 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, hogy kötelezettséget keletkezett határozatlan idejű munkaszerződés megkötésére, ha a kedvezményezett nem munkaerő kölcsönző társaság, és nem tud munkaerő kölcsönzés keretében történő munkavégzésre irányuló szerződést kötni?

⁽¹⁾ A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeit átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv (HL L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.).

Juzgado Mercantil (Spanyolország) által 2009. október 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) kontra Magnatrading SL

(C-387/09. sz. ügy)

(2009/C 312/30)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado Mercantil nº1 de Santa Cruz de Tenerife (Spanyolország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Alperes: Magnatrading SL